Українському славетному війську

Повите все нічною млою
Спить місто ген край ніг твоїх…
Замовкло все… Лише луною
Пливе північною добою
Далекий голос вартових:
– Вартуй! Вартуй! Вартуй!

Твій шлях – цей мур. Навколо зорі
Ніч тихо плине в вишині,
Але в широкім цім просторі,
Немов в непевнім, темнім морі
Блукають марища страшні:
– Вартуй! Вартуй! Вартуй!

Непевна ночі ця принада!
Не вір, не вір цій теплій млі…
У цій півтьмі росте розрада
З степів, з лісів чигає зрада
Й плазує гадом по землі.
– Вартуй! Вартуй! Вартуй!

Геть сон з очей! Набий гармату,
З вогнем в руці пильнуй, чекай…
Хвилює вітер нові шати…
Десь нишпорять ворожі чати…
Пильнуй, пильнуй, свій Рідний Край!
– Вартуй! Вартуй! Вартуй!

Хай спочива весь люд коханий
Від мук, від ран в своїх хатах,
Тут непохитна, незламанна

Душею вся тобі віддання,
Пильнує варта на мурах:
– Вартуй! Вартуй! Вартуй!